

ФАКЕЛЪ

ТРЕЗВО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ЛИСТЪ.

СВѢТЛИНА
БРАТСТВО
ИСТИНА

За трезвото движение.

Всѣко движение има задачи, за разрешението на които то води борби. И ако то получи raison d'être отъ условията на живота, ще се разрастне, ще пусти корени дълбоко въ душитѣ и ще се почувства неговото влияние и мощъ.

Днесъ въ живота има тегла, безумия, умрази. Затова, необходимостъ върховна е, да се развие едно движение, което да издигне позунгитѣ на човѣщината, щастието на колектива и личността и братството между хората. И наистина, развива се такава движение предъ нашитѣ очи, съ нашето участие. Това е трезвото движение. То е извикано на животъ като противодействие и борба срещу израждането и моралното и физическо погиване на човѣчеството.

Активно участие взема въ него младежта, или по-право, младежитѣ сж авангардъ на цялото движение. Подъ огненитѣ плакати за обнова на живота много народни синове прѣскаатъ свѣтлина, будятъ, зоватъ.

Отдавна трезвото движение е излизало изъ периода на зараждане и поява. То днесъ навлиза въ втория си периодъ—периода на борбата и творческата работа. И затова нови задачи се поставятъ предъ трезвата младежъ. Преди всичко, да засили активността си и да разшири и задълбочи процеса на борбата. По този пътъ ще се дойде до третия периодъ на трезвото движение: тържеството. Тогава то ще стане излишно и ще се трансформира въ ново движение, съ нови идеали. Но сега, когато има алкохолизъмъ, когато развратътъ продължава здравия половъ животъ,

16 януарий.

О, смѣло бийте, млади, трезвени звѣнари, великата камбана на трезвеността! Да прогърми, надъ родната земя вестта за свѣтлий подвигъ на 16 януарий . . .

На злото храмоветѣ съ идолитѣ стари да се разтърсятъ и съсъ грѣмъ да се срутатъ! Тръбачитѣ на новий свѣтъ да възвѣстятъ за още по-великъ 16 януарий . . .

Срещу неправдитѣ и злото въвъ свѣта въ борба велика, жертвайте си младостта, въ сърдцата запалете съ плама си пожари ! . .

И ека мощна, обновителна вълна залей и чаша малка, бедничка страна—и да има свой 16 януарий ! . .

Веселинъ Огнянъ.

Ние и нашето дѣло.

Въпросътъ за въздържанието, както отъ спиртни и никотинови отрови, така и отъ съблазнитѣ на днешния „цивилизованъ“ свѣтъ, е въпросъ който занимава безспорно по просветенитѣ хора, както у насъ, така и въ чужбина.

Тѣ пробуждатъ постепенно съзнанието на своя народъ и чертаятъ пжтищата за освобождение отъ веригитѣ на алкохолизма, разврата и другитѣ, социални злини. И съ упоренъ трудъ и себепожертвование за всички, тѣ бавно, но сигурно постигатъ своитѣ свѣтли, благородни цѣли.

Обаче, главната носителка на ново то въ живота, на нови идеали, на новъ мирогледъ е съзнателната, борческа

когато тегнатъ неизплаканиитѣ сълзи на униженитѣ и оскърбениитѣ, трезвото движение ще се развива и надига, защото черпи жизнена енергия изъ недрата на самия животъ.

И трезвата младежъ, унута отъ слънчевата музика и хармония на утрешния день, ще продължи борбата си съ стократни усилия.

Люб. Василевъ.

критична младежъ. Тя, понеже е непокварена, незасегната отъ житейската злоба, алчностъ и грубъ егоизъмъ, вижда по ясно нѣщата съ своя бистъръ, трезвенъ умъ и дава новитѣ насоки въ живота.

„Има младостъ въ мислитѣ, както младостъ въ годинитѣ“, казва Беконъ. И безспорно всѣки фанатикъ, който е срастналъ съ старитѣ традиции, обичаи и възгледи, мжчно може да проумѣе и свикне съ новото, и затова се опълчва противъ него.

Обаче, бждащето е въ наши ржце. Утре ние замѣстяме по-възрастнитѣ, и млади, жизнени, съ нови сили ще влѣемъ мощната обновителна струя на трезвеността и ще дигнемъ високо знамето, не на фалшивата, а на истинската култура.

Да бждемъ трезви, да отрезвимъ околнитѣ, и всички наши другари, успѣли да станатъ неволно роби на съблазнитѣ, които щедро имъ поднася съвременната „култура“. Да отрезвимъ обеднялото и измжчено село, защото отъ него ще израстне бждаща България. Усилено да се организираме и стегнемъ редоветѣ си. Съ повече усилия и младежки интусаизъмъ да работимъ въсредъ младежта и обществото, увѣрени въ свѣтлото тържество на нашитѣ идеали.

П. Стѣпановъ

Камбанитъ.

1.

Братя, вий знаете ли къде сж старитъ камбани?
Тамъ на високата чука, увѣнчана съ канари.
Отдавна не е гърмялъ тѣхниятъ гласъ. Тѣ сж раз-
кривени и рѣждявали.

2.

Братя, въ вашитъ гърди гори кървавъ пламъкъ.
Въ жилитъ ви тече топла, буйна кръвъ.
Сърцата ви биятъ съ ритѣма на земния животъ.
Тревожно се отекватъ въ душитъ ви воплитъ на
страдащитъ.
Душатъ ви отровнитъ прегръдки на настоящето.

3.

Да станемъ, братя! Да тръгнемъ!—къмъ скалистата
чука, при разкривенитъ камбани! . . .
Ще вдигнемъ чуковетъ си и ще ударимъ въ наша-
та разголена бронзова грѣдь. Ще избликне не кръвъ, а
пламъкъ! Огнени езици ще прегърнатъ и зацелуватъ
старитъ камбани. Рѣждясалата покривка ще открие
медно-червения имъ цвѣтъ.

Тогава съ единъ замахъ ще разцепимъ канаритъ
ще залостимъ обгоренитъ и закалени камбани! . . .

Съ кървави прѣсти ще извадимъ нашитъ бур-
диящи сърца! . . . И лудо ще заудряме.

Грѣмъ ще проечи въ душитъ на земнитъ рож-
човѣци. Въ угасналитъ очи ще цѣфне зелена надѣя

4.

А когато капки кръвъ порѣсатъ канаритъ и из-
не сетната искрица мощъ, тогава ще прикачимъ с-
цата си, изтѣкани отъ любовъ и жажда, на залостени
камбани.

И когато буря се развихри, тѣ ще гърмятъ раз-
лявани отъ нейнитъ вълни . . .

А синоветъ на земята ще трѣгнатъ бодри и
гъщи. Ще се проточи безкрайната върволица отъ
клонници на слънцето.

И камбанитъ ще гърмятъ подъ ударитъ на наши
живи, голѣми сърца. Ще биятъ съ ритѣма на зем-
ния животъ! . . .

Младко Рубин

Другари.

Разлисти гората пакъ китно чело
и сплита ни сѣнки отъ цѣвнали клони.
Долнякъкъ заброди отново въ село
и съ шарена свирка стадата подгони
изъ пѣстри ливади при първи зори . . .

Долнякътъ на гости въ гората ни кани,
а буйната младостъ стихийно гори.

Съ нерадостни пѣсни ний зимния день
удавихме въ мѣтни, отровни стѣкани,
и всѣки забрави обетътъ свещенъ
предъ смъртнитъ болки на лютитъ рани —
отъ бича на селския жребий жестокъ . . .

Но тежка отплата ни чака, акрани,
за черна измѣна на братски оброкъ.

Конетъ ни чакатъ. Предъ пѣтния прагъ
сърдито потропватъ желѣзни копита.
Когато се спусне надъ селото мракъ
старица, отъ скърби и грижи убита,
ще палне кандило въ смѣлчания кжтъ
и вече напразно за нази ще пита . . .

А ний ще летиме по лунния пжтъ . . .

Сашо Рашевъ

Изъ „Безсмъртне“.

1.

Не проклинаяте живота, братя мои! Тежки сж го-
динитъ, пълни съ отчаяние и страдание, но колко много,
много има като васъ. Не проклинаяте, не ронете напраз-
но кървави сълзи! Ще дойде нѣкога свѣтълъ день, въ
златна колесница, обяна въ пурпуръ и лъчи. Ще дойде
да ободри сърдцата ви. Бждете будни! Не намирайте
безсмислие въ живота. Щастieto щѣ ви се усмихне нѣ-
кой день—тогава ще възхвалите страданието.

2.

Нѣкой день безумния звънъ на сребърнитъ камба-
ни ще възвести, че е дошълъ Празникътъ на живота. И

ний ще тръгнемъ тогава презъ житейската пустиня;
идемъ да диримъ Радостта, за да я дадемъ даръ
гладнитъ и страдающитъ.

Не плачете, братя мои! Повярвайте въ думитъ
ний ще тръгнемъ, ще тръгнемъ сами къмъ смъртъта
и пакъ ще ви поднесемъ щастieto. . . .

3.

Нашиятъ пжтъ е оросенъ съ кървави капки и
лушенъ съ писъци и охкания на мжченици . . .
вървимъ нагоре къмъ планината—тамъ кждето въ виси-
тъ свѣти и трепти звездата на Истината. Ний, отива-
нея, но ще я стигнемъ ли? Ето: мнозина трѣгнаха,
колко останаха! Дали ще успѣемъ и ние? Благослов-
ни измжчени майки—благословете ни, за да стигн-
звездата и да я поднесемъ даръ на живота . . . Бл-
словете ни! . . .

Г. Хрусовъ

Устремътъ.

Безименъ друмъ. Далеченъ екъ долита,
изчезватъ въ димъ безкрайнитъ тѣлпи.
Безименъ друмъ. Надеждата прилита
надъ скръбнитъ, оклюмнали върби,
а пламъкъ искрятъ погледитъ бурни,
и ропотъ глухъ залива топлитъ брѣзди:

— Ний беднитъ съ порутени сърца сме,
столетията кривятъ нашия стонъ.
Открай въвъ гнетъ безмѣренъ пѣхмѣ
всредъ схлупени мечти и сляпъ поклонъ —
ний вечнитъ творци на вечния животъ!
ний беднитъ деца на черния хомотъ!

Въ бѣлокаменната пазва на градътъ
ще влеземъ окрилени, горди
и ще запалимъ пламъка свещенъ
въ гърдитъ на безименнитъ орди!

Ще разтопимъ ний ледоветъ вѣчни,
че пролѣтъ блика въ нашитъ гърди,
на слънцето покровитъ предавѣчни
и огнени му ликъ ще разтопимъ!

Но щомъ луната ни погали
съ усмивката всеблага на ношъта,